

Bilag 29.

OMSORGSORGANISATIONERNES SAMRÅD

Hellerup, den 25. februar 1974.

I anledning af, at regeringen har genfremsat forslag til lov om social bistand, tillader Omsorgsorganisationernes Samråd sig herved — i tilslutning til Samrådets henvendelser af 27. februar, 9. marts og 15. marts 1973 til det tidligere folketingsudvalg — efter fornyet gennemgang af lovforslaget at sammenfatte sine væsentligste bemærkninger til lovforslaget således:

1) For at nå frem til, at der kan ydes den bedst mulige sociale bistand med den mindst mulige indsats af penge og arbejdskraft, bør bistanndsloven give grundlag for, at nye *bistands- og institutionsformer*, der er bedre og billigere end de kendte og indarbejdede, smidigt kan indføres *uden lovændring* til afløsning eller supplerung af de eksisterende former. I den gældende omsorgslov, der vil bortfalde med bistanndsloven, findes tilstrækkeligt smidige bestemmelser herom, jfr. således omsorgslovens § 2 stk. 2 og § 4 stk. 2, hvorefter socialministeren kan godkende oprettelse af „andre særlige hjem for invalidepensionister og folkepensionister“ og „særlige institutioner til brug inden for omsorgsarbejdet“. I modsætning hertil synes forslaget til bistanndslov at ville fastlåse den sociale bistand i bestemte, kendte og indarbejdede bistannds- og institutionsformer. Forslaget betegner derved et tilbageskridt i forhold til omsorgsloven. Vi henstiller, at denne mangel afhjælpes, f. eks. ved indføjelje af følgende bestemmelse:

Socialministeren kan godkende andre arter af bistand og institutioner end de i denne lov nævnte, når der må antages at være et væsentligt behov herfor, og når det tillige ud fra en samfundsmæssig og personalemæssig vurdering må anses for hensigtsmæssigt, at de iværksættes, henset til

den aflastning, der herved måtte opnås på andre områder.

Godkendelsen kan meddeles varigt eller tidsbegrænset, eventuelt for en forsøgsordning. I forbindelse med godkendelsen fastsætter socialministeren regler for den pågældende bistand eller institution og om den støtte, der kan ydes hertil.

2) Ifølge lovforslaget § 77, stk. 2 skal deltagelse i et *dagcenters* foranstaltninger for personer med behov for særligt omsorgsarbejde godkendes af det sociale udvalg. Samrådet finder det uheldigt, at personer uden et sådant af det offentlige kontrolleret behov dermed ubetinget afskæres fra deltagelse. Efter Samrådets erfaringer vil det blive meget vanskeligt at tilvejebringe et tilfredsstillende miljø på dagcentrene, hvis klientelet kun må bestå af bistanndskrævende. Der bør tværtimod tilstræbes en passende blanding af bistanndskrævende med selvhjulpne pensionister, idet de selvhjulpne i høj grad virker til at stimulere og støtte de bistanndskrævende. Herved opnås også en betydelig aflastning af personalet. For de selvhjulpne vil deres deltagelse kunne bidrage til at bevare dem længere som selvhjulpne. Endelig bemærkes, at en visitationsordning, der skal afskære de selvhjulpne fra deltagelse, langt fra altid lader sig praktisere efter objektive kriterier. Man risikerer således at udelukke tilsyneladende selvhjulpne pensionister, der på grund af stærk ensomhedsfølelse og depression burde være hjulpet.

Efter samrådets opfattelse bør belægning af dagcentre ske i tilslutning til opsøgende virksomhed på en sådan måde, at personer med et konstateret behov for deltagelse fortrinsvis skal have adgang, men dog således,